

Tadeusz Kaletyn, A. Starzyński

Czernikowice, pow. Złotoryja. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 6, 60

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

CZERNIKOWICE, pow. Złotoryja
Stanowisko 2

Dolnośląskie Towarzystwo Oświatowe
we Wrocławiu

Badania prowadził mgr Tadeusz Kaletyn
i mgr A. Starzyński. Finansowały Zakłady
Eksploatacji Kruszywa we Wrocławiu,
Cmentarzysko ciałopalne kultury łużyckiej,
okres epoki brązu.

W związku z rozbudową Zakładu Eksploatacji Kruszywa w Czernikowicach przeprowadzono ratownicze prace wykopaliskowe. Przebadano powierzchnię 9 arów. Odkryto i wyeksplorowano 35 grobów ciałopalnych kultury łużyckiej / groby od nr 188-203/. Wydzielono jamowe i popielnicowe. Wszystkie zalegały stosunkowo płytko i były poważnie zniszczone orką leśną i karczowaniem drzew.

W wyposażeniu grobów dominowała ceramika, występująca w ilości od 1 do 18 naczyń. Szczątki kostne przekazano do analizy antropologicznej. Zbadane groby pochodzą z końca epoki brązu i stanowią one północną peryferyjną część rozległego cmentarzyska badanego w latach wcześniejszych.

CZERNIKOWICE, pow. Złotoryja
Stanowisko 3

Dolnośląskie Towarzystwo Oświatowe
we Wrocławiu

Badania prowadził mgr Tadeusz Kaletyn.
Finansował Zakład Eksploatacji Kruszywa
we Wrocławiu. Pierwszy sezon badań. Osada
otwarta kultury łużyckiej, V okres epoki
brązu.

W czasie ratowniczych badań wykopaliskowych na cmentarzysku/ stanowisko nr 2/ założono sondaż, w odległości 50 m od cmentarzyska, na wschodnim zboczu kulminacji, w miejscu występowania ceramiki i przepalonych węgla. Przebadano powierzchnię 3 arów. Na głębokości 0,2-0,35 m od współczesnej powierzchni pola wydzielono zarysy 9 jam gospodarczych oraz dwóch budynków naziemnych, słupowych o kształcie prostokątnym i wymiarach około 1,2 x 2,3 m. Były one wydłużone po ośi północny-wschód, południowy-zachód. Wypełnisko budynków stanowiły popiół, węgle drzewne, ułamki ceramiki oraz kości zwierzęce.

Odkryte obiekty stanowią północno-zachodnią część rozległej osady, porośniętej lasem mieszanym, położonej w pobliżu wyschniętego strumyka. Osada jest współczesna chronologicznie pobliskiemu cmentarzysku.